

en tankegang, som ligger 20 år tilbage. Man kan jo ikke sætte kvoter ind for, hvor mange der skal ind. Vi har problemet på DTU eksempelvis. Der er en repræsentation på ca. 20 pct. kvinder, og uanset at man har skabt et antal af incitamenter for, at der skal komme flere kvinder ind til DTU, uanset at man har lagt specielle kvoter ind for kvinder på DTU, uanset at man har brugt uanede mængder af penge på at gøre det mere attraktivt, så kommer der ikke flere kvinder ind til DTU. Det vil vi alle sammen meget gerne have. Der er ikke et øje herinde, som ikke har interesse i, at der bliver flere kvinder på DTU.

Årsagen til, at jeg nævner, at man skal satse på det højteknologiske og på forskning generelt, er, at regeringen desværre har forsømt forskningsindsatsen, at vi ligger under niveauet i sammenlignelige lande, at vi ikke bruger penge nok og ikke prioriterer det højt nok. Hvis man satser på det højteknologiske, vil vi bringe Danmarks velfærd videre. Jo flere pladser der er, og jo flere penge der bliver brugt, jo mere plads vil der automatisk blive til flere kvinder. Det siger almindelig sund logik.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (SF):

Jeg vil blot oplyse hr. Brian Mikkelsen om, at det ikke er en korrekt beskrivelse af forholdene på DTU. Det, som DTU har gjort som noget nyt, er netop at fokusere meget kraftigt på at lave nogle særlige initiativer for at lave nogle bedre miljøer for kvindelige studerende. Bl.a. derfor har DTU som en af de få institutioner lavet en meget begrænset positiv særbehandling, hvor man har opslået to kvindelige adjunkturer netop for at kunne lave nogle miljøer, som er tiltrækkende for kvinder.

Hvis man ser samlet på DTU, er det faktisk lykkedes dem at fæstholde, kan man sige, tilgangen til området i modsætning til nogle af de andre naturvidenskabelige og tekniske områder, selv om der stadig er alt for få kvinder. Så man arbejder faktisk lige præcis med positiv særbehandling her for at lave nogle særlige miljøer for at tiltrække kvinder.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Nu synes jeg, man må undskylde mig, for jeg synes, der var lidt forvirring i det, som ordføreren her siger.

På den ene side blev der sagt heroppefra, at på DTU har man netop ikke lavet deciderede kvoteordninger, for det vil ikke virke. Det er jo det, som man ellers foreslår, og det er det, jeg forstår at regeringen og SF synes er en glimrende idé. Og jeg kan forstå på SF's ordfører, at det har man altså konkluderet på DTU ikke er nogen god idé. Men man har lavet specielle forskningsmiljøer, som vil være attraktive for kvinder. Det synes vi også er en god idé.

På den måde har vi jo erkendt, at der er problemer. Vi synes også, at det er glimrende, at man på den måde kan løse dem. Men kvoteordninger, det, at man giver bestemt plads til nogle kvinder, vil ikke være løsningen. Uanset hvor meget der bliver sagt, har DTU og hele den periferi til DTU et kolossalt rekrutteringsproblem over for kvinder, og vi har gjort alverden, også fra Folketingets side, også med specielle puljer. Mange millioner kroner er der postet ud til Lyngby, for at man kan opprioritere den indsats. Alligevel er der altså kun en femtedel af de studerende derude, der er kvinder.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (SF):

Jeg kan oplyse ordføreren om, at DTU som et af de få steder faktisk har fået dispensation i ligestillingsloven til at oprette to særlige adjunktstillinger til kvinder.

Formanden:

Og så det fru Antorini som ordfører.

Christine Antorini (SF):

Jeg vil gerne takke også for denne debat, for sidste gang, der var en stor debat, var tilbage i 1994, hvor SF havde rejst en forespørgselsdebat netop om det samme emne. Det, der kom ud af forespørgselsdebatten, var Bertel Ståhle-rapporten, som flere har refereret til her, som kom i foråret.

I SF er vi meget optaget af at skabe bedre rammer for det underrepræsenterede køn. Vi synes, det er en vigtig opgave at mindske den store ulighed i kønsfordelingen på universiteterne, for det er en dårlig udnyttelse af de ressourcer, vi har, når så få kvinder bliver forskere.

Vi mener også, det er til gavn for arbejdspladskulturen, at der er en rimelig fordeling af mænd og kvinder, og at nogle kvindelige forskere desuden kan bidrage med nye forsk-